

således ikke på dette punkt noget nyt i forhold til det initiativ, som regeringen allerede har sat i værk.

Der stilles også forslag om en særlig samfundstjeneste for unge kriminelle mellem 12 og 17 år. For de 15-17-årige er der allerede efter de gældende regler mulighed for at idømme samfundstjeneste, hvis anvendelsen af betinget dom ikke anses for tilstrækkelig. Samfundstjeneste er i almindelighed et alternativ til ubetinget frihedsstraf, og sanktionen bør efter regeringens opfattelse ikke have et særlig udvidet anvendelsesområde netop for de 15-17-årige.

Med hensyn til de 12-14-årige understreger forslagsstillerne, at der ikke med forslaget tilsigtes en sænkning af den kriminelle lavalder, og at foranstaltningerne skal iværksættes efter socialretlige regelsæt.

Samfundstjeneste over for denne aldersgruppe beskrives imidlertid samtidig som en reaktion – og jeg citerer – »som den enkelte unge virkelig føler som en straf.« Med den formulering er det lovlig flot samtidig at sige, at det ikke tilsigtes at sænke den kriminelle lavalder.

Det er regeringens opfattelse, at også unge under 15 år, som begår kriminalitet, skal mødes med en hurtig, konsekvent reaktion, der både signalerer samfundets misbilligelse og ønsket om at hjælpe den unge væk fra yderligere kriminelle forhold. Men det skal være en social indsats og ikke en straf, som forslagsstillerne lægger op til, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om en særlig samfundstjeneste for unge.

Forslaget om forsøg med weekendfængsler er heller ikke nyt. Som bekendt indgår det også i det beslutningsforslag fra Venstre, De Konservative og CD om mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse, B 11, som vi behandlede her i Tinget tidligere i denne måned.

Som jeg nævnte i den forbindelse, er der bl.a. fokuseret på alternative afsoningsformer i forbindelse med de undersøgelser og analyser, der er foretaget af kriminalforsorgen som et led i en eventuel flerårsaftale om kriminalforsorgens bevillinger for 1999. Der får vi lejlighed til en mere generel, principiel drøftelse af afsoningsalternativer i forbindelse med finanslovforhandlingerne, som vi allerede har indledt for ganske få dage siden.

Jeg stiller mig imidlertid meget tvivlende over for weekendfængsler som en særlig sanktion, specielt over for unge lovovertrædere. Erfaringerne, navnlig fra udlandet, tyder således

på, at et kortvarigt fængselsophold ikke har den tilsigtede kriminalpræventive effekt over for kriminalitetstruede unge, som forslagsstillerne hævder. Tværtimod er der noget, der tyder på, at man ligefrem risikerer at fremme kriminaliteten på denne måde.

I beslutningsforslaget opfordres regeringen desuden til at indføre en ordning med ungdomskontrakt for de 12-14-årige og at fortsætte med at registrere kriminalitet på straffeattesten. Som bekendt har jeg med virkning fra den 1. juli i år gennemført en landsdækkende og permanent ordning med ungdomskontrakter som sanktion over for unge mellem 15 og 17 år. Hvis der ses bort fra, at forslagsstillerne også vil lade ungdomskontrakterne omfatte unge under 15 år, indeholder beslutningsforslaget heller ikke noget nyt på dette punkt.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på ordningen med ungdomskontrakt ud over at nævne, at det er et led i kontrakten, at anklagemyndigheden afstår fra yderligere retsforfølgning. Under det hidtidige forsøg med ungdomskontrakt var det også en del af ordningen, at lovovertrædelserne slet ikke blev registreret på den unges private straffeattest.

Det anføres i beslutningsforslaget, at det vil være et forkert signal ikke at opføre unges kriminalitet på straffeattesten. Denne betragtning tror jeg er meget rigtig, her er jeg enig med forslagsstillerne. Det er utvivlsomt et ikke uvæsentligt kriminalpræventivt element, også med hensyn til frygten for at få en plettet straffeattest. Så derfor er jeg enig med forslagsstillerne i, at det skal vi bevare.

I forbindelse med, at ordningen blev gjort permanent, besluttede jeg derfor, at en afgørelse om ungdomskontrakt skal fremgå af den pågældende unges private straffeattest i 1 år efter førstegangstilfældet. Desuden besluttede jeg at lempe reglerne om bødestraf, således at bødestraf til unge mellem 15 og 17 år fremgår af den private straffeattest i 1 år i førstegangstilfælde. Bødestraffen vil efter de hidtidige regler stå anført på den private straffeattest i 3 år. Unge, der får bødestraf, vil således blive stillet på samme måde som unge, der modtager en ungdomskontrakt i relation til registrering af lovovertrædelser på den private straffeattest.

Den valgte løsning indebærer, at ungdomskontrakten er gjort attraktiv for de unge kriminelle, og at inkonsekvens i forbindelse med bødestraf er fjernet. Samtidig er det kriminalpræventive element i relation til registrering af krimi-